A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (ötödik tanács)

2016. június 22.*

„Fellebbezés — Európai uniós védjegy — A »CVTC« elemet tartalmazó ábrás védjegy — A védjegy árujegyzékében szereplő áruk vagy szolgáltatások egy része tekintetében benyújtott megújítási kérelmek — További határidő — 207/2009/EK rendelet — 47. cikk — A jogbiztonság elve”

A C-207/15. P. sz. ügyben,

a **Nissan Jidosha KK** (székhelye: Yokohama [Japán], képviselik: B. Brandreth barrister és D. Cañadas Arcas abogada)

fellebbezőnek

az Európai Unió Bírósága alapokmányának 56. cikke alapján 2015. május 4-én benyújtott fellebbezése tárgyában,

a másik fél az eljárásban:

az **Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatala (EUIPO)** (képviselik: D. Hanf és A. Folliard-Monguiral, meghatalmazotti minőségben)

alperes az elsőfokú eljárásban,

A BÍRÓSÁG (ötödik tanács),

tagjai: J. L. da Cruz Vilaça (előadó) tanácselnök, F. Biltgen, A. Borg Barthet, E. Levits és M. Berger bírák,

főtanácsnok: M. Campos Sánchez-Bordona,

hivatalvezető: A. Calot Escobar,

a főtanácsnok indítványának a 2016. március 17-i tárgyaláson történt meghallgatását követően,

meghozta a következő

Ítéletet

1 Fellebbezésében a Nissan Jidosha KK (a továbbiakban: Nissan) az Európai Unió Törvényszéke 2015. március 4-i Nissan Jidosha kontra OHIM (CVTC) ítéletének (T-572/12, nem tették közzé, a továbbiakban: megtámadott ítélet, EU:T:2015:136) hatályon kívül helyezését kéri, amellyel a Törvényszék elutasította az Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatala (EUIPO) első fellebbezési

* Az eljárás nyelve: angol.

tanácsának a CVTC európai uniós ábrás védjegy megújítása iránti kérelemre vonatkozó, 2012. szeptember 6-i határozata (R 2469/2011-1. sz. ügy) (a továbbiakban: vitatott határozat) ellen benyújtott keresetét.

Jogi háttér

A 207/2009/EK rendelet

2 Az európai uniós védjegyről szóló, 2009. február 26-i 207/2009/EK tanácsi rendelet (HL 2009. L 78., 1. o.) jelen ügyben alkalmazandó változata „A védjegyoltalom időtartama” című 46. cikkében előírja:

„Az európai uniós védjegy oltalma a bejelentés napjától számított tíz évig tart. A védjegyoltalom a 47. cikknek megfelelően további tíz-tíz éves időtartamra megújítható.”

3 E rendelet „Megújítás” című 47. cikke a következőképpen rendelkezik:

„(1) Az európai uniós védjegyoltalmat a jogosult vagy az általa erre kifejezetten felhatalmazott személy kérelmére meg kell újítani, feltéve, hogy a megújítás díját megfizették.

(2) A hivatal az európai uniós védjegyoltalom jogosultját és azt a személyt, akinek az európai uniós védjegy tekintetében a lajstromba joga van bejegyezve, az oltalom lejártának napját megelőzően kellő időben értesíti a lajstromozás lejártáról. Az ilyen tájékoztatás elmaradásáért a hivatal nem vonható felelősségre.

(3) A megújítási kérelmet annak a hónapnak az utolsó napját megelőző hat hónapon belül kell benyújtani, amelynek során az oltalmi idő lejár. A díjat szintén e határidőn belül kell megfizetni. Ennek elmulasztása esetén a kérelmet az első mondatban említett napot követő további hat hónapon belül is be lehet nyújtani, illetve a díjat e határidőn belül meg lehet fizetni, feltéve, hogy e határidőn belül a pótdíjat megfizetik.

(4) Ha a kérelmet az európai uniós védjegy árujegyzékében szereplő áruk, illetve szolgáltatások egy része tekintetében nyújtják be, illetve a díjat csak ezek után fizetik meg, az oltalmat csak ezen áruk, illetve szolgáltatások tekintetében kell megújítani.

(5) A megújítás az oltalom lejártának napját követő naptól hatályos. A védjegyoltalom megújítását be kell jegyezni a lajstromba.”

4 Az említett rendelet „Módosítás” című 48. cikkének szövege a következő:

„(1) Az európai uniós védjegy sem az oltalom időtartama alatt, sem annak megújításakor nem változtatható meg.

[...]”

5 Az 207/2009/EK rendelet „Lemondás a védjegyoltalomról” című 50. cikke a következőket írja elő:

„(1) A jogosult az európai uniós védjegyoltalomról lemondhat az árujegyzékben szereplő áruk, illetve szolgáltatások egésze vagy azok egy része tekintetében.

(2) A védjegyoltalomról a jogosult a hivatalhoz intézett írásbeli nyilatkozattal mondhat le. A lemondás a lajstromba való bejegyzésétől hatályos.

[...]”

6 E rendelet „Igazolás” című 81. cikke a következőképpen rendelkezik:

„(1) Ha az európai uniós védjegy bejelentője, jogosultja vagy az eljárásban részt vevő bármely fél annak ellenére, hogy az adott körülmények között kellő gondossággal járt el, a hivatallal szemben valamely határidőt elmulaszt, és az akadályoztatás következtében e rendelet értelmében a mulasztás jogvesztésre, illetve jogorvoslati jogosultság elvesztésére vezet, kérelmére őt jogaiba vissza kell helyezni.

(2) A kérelmet a határidő elmulasztásának okát képező akadály elhárulásától számított két hónapon belül, írásban kell benyújtani. Az elmulasztott cselekményt e határidőn belül pótolni kell. A kérelem csak az elmulasztott határidő lejártát követő egy éven belül terjeszthető elő. Megújítási kérelem benyújtásának vagy a megújítás díja megfizetésének elmulasztása esetén a 47. cikk (3) bekezdésének harmadik mondatában biztosított további hat hónapos időtartamot ebből az egyéves határidőből ki kell vonni.

[...]”

A 2868/95/EK rendelet

7 A 2009. március 31-i 355/2009/EK bizottsági rendelettel (HL 2009. L 109., 3. o.) módosított, a közösségi védjegyről szóló 40/94/EK tanácsi rendelet végrehajtásáról szóló, 1995. december 13-i 2868/95/EK bizottsági rendeletnek (HL 1995. L 303., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 17. fejezet, 1. kötet, 189. o.) „A lajstromozás megújítása” című 30. szabálya előírja:

„(1) A megújítási kérelemnek tartalmaznia kell

[...]

c) ha a megújítást csak a lajstromba vett védjeggyel rendelkező áruk és szolgáltatások egy részére kérelmezik, azon osztályok vagy áruk és szolgáltatások megjelölése, amelyek esetében a megújítást kérelmezik, vagy azon osztályok vagy áruk és szolgáltatások feltüntetése, amelyek esetében a megújítást nem kérelmezik, minden egyes csoport előtt feltüntetve a nizzai osztályozás szerint azon osztály számát, amelyhez az adott áru- vagy szolgáltatáscsoport tartozik, és az osztályozás osztályai szerinti sorrendben feltüntetve.

(2) Az európai uniós védjegyoltalomnak a rendelet 47. cikke szerinti megújításáért fizetendő díjak a következők:

a) alapdíj;

b) a háromnál több tagból álló olyan osztályok osztályonkénti díja, amelyek esetében megújítást kérelmeznek;

és

c) ha ez alkalmazható, a rendelet 47. cikkének (3) bekezdése alapján a megújítás díjának határidőn túli megfizetése vagy a megújítási kérelem határidőn túli benyújtása esetén fizetendő, a díjrendeletben meghatározott pótdíj.

[...]

(5) Amennyiben a megújítási kérelmet nem, vagy a rendelet 47. cikke (3) bekezdésének harmadik mondatában előírt határidő lejárta után nyújtják be, illetve a díjakat nem, vagy csak a megjelölt határidő lejárta után fizetik meg, vagy a hiányokat a Hivatal által megjelölt határidőn belül nem pótolják, a Hivatal megállapítja, hogy az oltalom lejárt, és erről értesíti a védjegyjogosultat.

[...]"

A jogvita előzményei és a vitatott határozat

8 Amint az a megtámadott ítélet 1–13. pontjából kitűnik, a Nissan 2001. április 23-án európai uniós védjegybejelentést nyújtott be az EUIPO-hoz. A lajstromoztatni kívánt védjegy a következő ábrás megjelölés volt:

9 A bejelentést a védjegyekkel ellátható termékek és szolgáltatások nemzetközi osztályozására vonatkozó, felülvizsgált és módosított, 1957. június 15-i Nizzai Megállapodás szerinti 7., 9. és 12. osztályba tartozó árukkal kapcsolatban tették.

10 2003. október 29-én az EUIPO e három áruosztály tekintetében bejegyezte a szóban forgó védjegyet.

11 2010. szeptember 27-én az EUIPO arról értesítette a Nissant, hogy e védjegyet 2011. április 23. előtt meg kell újítani.

12 2011. január 27-én a Nissan az EUIPO-tól az árujegyzékbe tartozó áruk egy része, azaz a 7. és 12. osztályba tartozó áruk tekintetében az említett védjegy megújítását kérte.

13 2011. május 9-én az EUIPO arról értesítette a Nissant, hogy a szóban forgó védjegy megújítását a 7. és 12. osztályba tartozó áruk tekintetében 2011. május 8-án bejegyezte az európai uniós védjegylajstromba, és intézkedett a 9. osztályba tartozó áruk említett lajstromból való törlése iránt.

14 2011. július 14-én és 22-én, valamint augusztus 1-jén a Nissan azt kérte az EUIPO-tól, hogy a 9. osztályba tartozó árukra is terjessze ki az említett védjegy megújítását.

15 2011. augusztus 26-i határozatával az EUIPO elutasította a Nissan kérelmét.

16 2011. augusztus 29-én a Nissan az EUIPO-tól e határozat hatályon kívül helyezését kérte.

17 2011. szeptember 28-i határozatával a védjegyigazgatási osztály helybenhagyta az említett 2011. augusztus 26-i határozatot.

18 2011. november 25-én a Nissan a 207/2009 rendelet 58–64. cikke alapján a védjegyigazgatási osztály említett határozatával szemben fellebbezést nyújtott be az EUIPO-hoz.

19 Az EUIPO első fellebbezési tanácsa a vitatott határozattal elutasította ezt a fellebbezést. A fellebbezési tanács lényegében azt állapította meg, hogy a szóban forgó védjegynek a 7. és 12. osztályba tartozó áruk tekintetében történő megújítására irányuló kérelem a 9. osztályba tartozó árukat illetően az e védjegyoltalomról való, a 207/2009 rendelet 50. cikke értelmében vett lemondást jelentett. Egyébiránt az említett fellebbezési tanács, hangsúlyozva, hogy az EUIPO bejegyezte az említett védjegy részleges megújítását, amelyről értesítette a Nissant, és a megújítás ezt követően *erga omnes* hatályú, úgy ítélte meg, hogy a jogbiztonságból fakadó okok miatt a Nissan számára nem engedhető meg az, hogy visszavonja azon döntését, hogy bizonyos áruk tekintetében nem kéri a szóban forgó védjegy megújítását.

A Törvényszék előtti eljárás és a megtámadott ítélet

20 A Törvényszék Hivatalához 2012. december 21-én benyújtott keresetlevéllel a Nissan a vitatott határozat hatályon kívül helyezését kérte.

21 Keresetének alátámasztására a Nissan lényegében a 207/2009 rendelet 47. és 50. cikkének megsértésére alapított egyetlen jogalapra hivatkozott.

22 A Törvényszék a megtámadott ítélet 26–30. pontjában úgy ítélte meg, hogy az EUIPO tévesen tekintette a Nissan által benyújtott részleges megújítási kérelmet a 9. osztályba tartozó áruk tekintetében a védjegyoltalomról való, a 207/2009 rendelet 50. cikke értelmében vett lemondással azonosnak.

23 A Törvényszék azonban a megtámadott ítélet 34–50. pontjában úgy határozott, hogy az említett megállapítás a jelen ügyben nem eredményezi a vitatott határozat hatályon kívül helyezését, mivel az EUIPO a 207/2009 rendelet 47. cikke értelmében megalapozottan újította meg a szóban forgó védjegyet kizárólag a 7. és 12. osztályba tartozó áruk tekintetében.

24 A Törvényszék tehát a Nissan által felhozott egyetlen jogalapot, következésképpen a keresetet teljes egészében elutasította.

A felek kérelmei

25 A Nissan azt kéri a Bíróságtól, hogy helyezze hatályon kívül mind a megtámadott ítéletet, mind a vitatott határozatot, és az EUIPO-t kötelezze a költségek viselésére.

26 Az EUIPO azt kéri, hogy a Bíróság utasítsa el a fellebbezést, és a Nissant kötelezze a költségek viselésére.

A fellebbezésről

27 Fellebbezésének alátámasztásaként a Nissan a 207/2009 rendelet 47. cikkének, illetve 48. cikkének megsértésére alapított két jogalapra hivatkozik.

A felek érvei

28 Első jogalapjával a Nissan azt rója fel a Törvényszéknek, hogy a Törvényszék azt állapította meg, hogy a 207/2009 rendelet 47. cikke kizárja valamely európai uniós védjegy egymást követő, részleges megújítása iránti kérelmek benyújtását. A Nissan arra hivatkozik, hogy e cikk szövegének egyetlen eleme sem zárja ki e kérelmeket, jogos érdekek egyébként még igazolhatják is. A Nissan álláspontja

szerint az említett cikk általánosságban felhatalmaz egy ilyen védjegynek a 207/2009 rendelet 47. cikke (3) bekezdésének harmadik mondatában előírt további határidő (a továbbiakban: további határidő) lejárta előtti megújítására.

29 E tekintetben a Nissan elsősorban megjegyzi, hogy a Törvényszék által elfogadott értelmezés egyrészt azt eredményezi, hogy megfosztja a további határidő kedvezményétől az európai uniós védjegyek jogosultjait, akik arra kényszerülnek, hogy betartsák a 207/2009 rendelet 47. cikke (3) bekezdésének első mondatában előírt eredeti határidőt, másrészt előnyben részesíti azokat, akik ki tudják fizetni a további határidő alatt történő megújítás pótdíját.

30 Másodsorban a Nissan úgy véli, hogy a Törvényszék álláspontja valójában azzal ér fel, mintha azonosnak tekintene egy részleges megújítási kérelmet az e kérelemmel nem érintett áruk tekintetében történő, a 207/2009 rendelet 50. cikke értelmében vett lemondással, jóllehet az e cikkben előírt feltételek nem teljesülnek.

31 Harmadsorban a Nissan arra hivatkozik, hogy az, ha az uniós védjegyek jogosultjai világos és egyértelmű módon részleges megújítási kérelmet nyújtanak be, nem jelenti azt, hogy arra számítanak, hogy a további határidő alatt utólag benyújtott megújítási kérelmeiket elutasítják, mivel az EUIPO ilyen körülmények között már legalább két alkalommal helyt adott egymást követő, részleges megújítási kérelmeknek.

32 Negyedsorban a Nissan megjegyzi, hogy a 355/2009 rendelettel módosított 2868/95 rendelet 30. szabályának (5) bekezdése megengedi valamely európai uniós védjegynek a további határidő teljes időtartama alatt történő részleges megújítását a különböző érintett árukra vonatkozó díjak lépcsőzetes megfizetése ellenében. A Nissan álláspontja szerint nem indokolt az ilyen eset és az említett védjegy egymást követő, részleges megújítási kérelmek formájában történő megújítása közötti különbségtétel.

33 Ötödsorban a Nissan arra hivatkozik, hogy a jogbiztonság elve nem zárja ki valamely európai uniós védjegy megújítása iránti kérelemnek a további határidő alatt történő kiegészítését. A Nissan álláspontja szerint harmadik személyek szempontjából a jogbiztonság csak akkor kerülne veszélybe, ha az EUIPO tévesen azonosnak tekintené a részleges megújítást a lemondással azáltal, hogy a részleges megújítási kérelemre vonatkozó határozatát a további határidő lejárta előtt bejegyzi a lajstromba.

34 Az EUIPO azt válaszolja, hogy a Törvényszék helyesen értelmezte és alkalmazta a 207/2009 rendelet 47. cikkét.

35 Álláspontja alátámasztására az EUIPO arra hivatkozik, hogy a 207/2009 rendelet 47. cikke (3) bekezdése első és második mondatának szövegéből egyértelműen következik, hogy a valamely európai uniós védjegy megújítása céljából előírt feltételeknek főszabály szerint az oltalmi idő lejártát megelőző eredeti hathónapos határidőn belül kell teljesülniük. Ily módon az EUIPO álláspontja szerint e védjegynek a további határidő alatt történő késedelmes megújítása kivételes jellegű, amit megerősít egyrészt az, hogy az uniós jogalkotó e megújítást pótdíj megfizetésétől tette függővé, másrészt e megújításnak az európai védjegyrendszerre gyakorolt hatásai.

36 Az EUIPO ezzel összefüggésben arra hivatkozik, hogy a 207/2009 rendelet 47. cikkének (5) bekezdése értelmében az európai uniós védjegyeket az oltalmi idő lejártának időpontjára visszaható hatállyal újítják meg. Következésképpen az európai uniós védjegylajstrom nem mindig tükrözi híven a valamely védjegy számára biztosított oltalom szintjét, a gazdasági szereplők így nem tudnak biztosan meggyőződni a lajstromozott kizárólagos jogok fennállásáról és hatályáról. Tekintettel arra, hogy valamely európai uniós védjegy további határidő alatt történő megújításának lehetősége nagyobb fokú jogbizonytalanságot eredményezne, az említett rendelet 47. cikke (3) bekezdésének harmadik mondatát megszorítóan kell értelmezni.

37 Az EUIPO továbbá úgy véli, hogy abban az esetben, ha a fent hivatkozott eredeti határidőn belül a 207/2009 rendelet 47. cikkének (1) bekezdésében említett két együttes feltételnek megfelelő „teljes” megújítási kérelmet nyújtanak be, az említett rendelet 47. cikke (3) bekezdésének harmadik mondata – mivel azt az „[e]nnek elmulasztása esetén” kifejezés vezeti be – nem alkalmazható, még akkor sem, ha e kérelem csupán az európai uniós védjegy árujegyzékébe tartozó áruk egy részére vonatkozik.

38 Egyébiránt az EUIPO álláspontja szerint a 207/2009 rendelet 47. cikkének (4) bekezdésére figyelemmel, amikor az európai uniós védjegyek jogosultjai ilyen részleges megújítási kérelmet nyújtanak be, hallgatólagosan arról nyilatkoznak, hogy nem kívánják a védjegyük által biztosított oltalmat a fennmaradó árukra kiterjeszteni. Az EUIPO ezzel kapcsolatban megjegyzi, hogy ezen értelmezés nem azt jelenti, hogy valamely részleges megújítási kérelmet az e rendelet 50. cikkének értelmében vett lemondásként kell kezelni, mivel a lemondás a lemondó nyilatkozat időpontjától és annak ezt követő bejegyzésétől hatályos.

39 Ezenkívül az EUIPO hangsúlyozza, hogy amennyiben egy részleges megújítási kérelem nem szabálytalan, nem köteles megvárni a további határidő végét valamely kellő időben, kizárólag bizonyos áruk tekintetében benyújtott európai uniós védjegy megújítása iránti kérelem bejegyzésével és közzétételével. Ellenkezőleg, a 207/2009 rendelet 47. cikke (5) bekezdésének megfelelően így köteles eljárni.

40 Az EUIPO azt is hangsúlyozza, hogy a részleges megújítás bejegyzése és különösen az európai uniós védjegyoltalom azon áruk tekintetében történő lejárta, amelyekre vonatkozóan nem kérték a megújítást, *erga omnes* hatállyal bír. Márpedig az EUIPO álláspontja szerint, jóllehet a 207/2009 rendelet 47. cikke (3) bekezdésének harmadik mondata értelmében az illetékes hatóságoknak és a közönségnek tudnia kell, hogy egy ilyen védjegy a további határidőn belül is megújítható, nem számolhatnak azzal, hogy valamely – érvényesen, de csak részben megújított – európai uniós védjegyoltalmat ezt követően más árukra is kiterjesztenek.

A Bíróság álláspontja

41 Először is meg kell állapítani, hogy – amint arról a Törvényszék határozott – a 207/2009 rendelet 47. cikkének (3) bekezdésével ellentétes-e az, ha valamely európai uniós védjegy árujegyzékébe tartozó egyes áru- vagy szolgáltatási osztályok tekintetében megújítási kérelmet nyújtanak be az ezen rendelkezés harmadik mondatában előírt további határidő alatt, miközben korábban, az említett rendelkezés első mondatában előírt határidőn belül már benyújtották az ugyanezen védjegy árujegyzékébe tartozó más áru- vagy szolgáltatási osztályokra vonatkozó megújítási kérelmet.

42 Ezzel kapcsolatban meg kell jegyezni, hogy a megtámadott ítélet 38. pontjában a Törvényszék megállapította, hogy „[a 207/2009 rendelet 47. cikke (3) bekezdése harmadik mondatának] és különösen az »ennek elmulasztása esetén« kifejezésnek a szövegéből egyértelműen kitűnik, hogy a megújítási kérelemnek az eredeti határidőt követően történő benyújtására akkor kerülhet sor, ha az említett határidő alatt nem nyújtottak be megújítási kérelmet”, és „ily módon, míg a megújítási kérelmet elvileg az eredeti határidő alatt kell benyújtani, csak kivételesen nyújthatja be a védjegyjogosult vagy az általa erre kifejezetten felhatalmazott személy e kérelmet pótdíj megfizetése ellenében a türelmi időszakon belül, a jelen ügyben abban az esetben, ha az eredeti határidő alatt nem nyújtottak be megújítási kérelmet”.

43 Hangsúlyozni kell, hogy az állandó ítélkezési gyakorlat szerint egy uniós jogi rendelkezés valamely nyelvi változatának megfogalmazása nem szolgálhat e rendelkezés értelmezésének kizárólagos alapjául, illetve e tekintetben nem élvezhet elsőbbséget más nyelvi változatokkal szemben. Az uniós jog rendelkezéseit ugyanis egységesen kell értelmezni és alkalmazni az Unió valamennyi nyelvén készült változatok figyelembevételével. Valamely uniós jogi szöveg egyes nyelvi változatai közötti eltérés esetén

a szóban forgó rendelkezést azon szabályozás általános rendszerére és céljára tekintettel kell értelmezni, amelynek az a részét képezi (lásd: 2014. április 9-i GSV-ítélet, C-74/13, EU:C:2014:243, 27. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

44 E tekintetben meg kell jegyezni, hogy a 207/2009 rendelet Törvényszék által vizsgált, francia nyelvű változata 47. cikkének (3) bekezdése értelmében „[l]a demande de renouvellement est à présenter dans un délai de six mois expirant le dernier jour du mois au cours duquel la période de protection prend fin. Les taxes doivent également être acquittées dans ce délai. À défaut, la demande peut encore être présentée et les taxes acquittées dans un délai supplémentaire de six mois prenant cours le lendemain du jour visé dans la première phrase, sous réserve du paiement d'une surtaxe au cours dudit délai supplémentaire".

45 Mindazonáltal meg kell állapítani, hogy a 207/2009 rendelet 47. cikke (3) bekezdése harmadik mondatának egyes nyelvi változatai eltérnek az előző pontban bemutatott szövegtől, mivel nem tartalmazzák az „à défaut" [„ennek elmulasztása esetén"] kifejezést, amelyre a Törvényszék a megtámadott ítélet 38. pontját alapította, sem más hasonló kifejezést.

46 Például, a német nyelvű változat úgy rendelkezik, hogy „[d]er Antrag und die Gebühren können noch innerhalb einer Nachfrist von sechs Monaten nach Ablauf des in Satz 1 genannten Tages eingereicht oder gezahlt werden, sofern innerhalb dieser Nachfrist eine Zuschlagsgebühr entrichtet wird", a holland nyelvű változat előírja, hogy „[de] indiening van de aanvrage en de voldoening van de taksen kunnen nog binnen een extra termijn van zes maanden na het verstrijken van de in de eerste zin genoemde termijn geschieden, tegen betaling van een toeslag binnen deze extra termijn", a portugál nyelvű változat értelmében „[o] pedido pode ainda ser apresentado e as taxas pagas num prazo suplementar de seis meses, a contar do dia seguinte ao referido na primeira frase, sob reserva do pagamento de uma sobretaxa no decurso desse prazo suplementar", és a finn nyelvű változat úgy rendelkezik, hogy „[h]akemus voidaan kuitenkin vielä esittää ja maksut suorittaa kuuden kuukauden lisämääräajan kuluessa, joka alkaa ensimmäisessä virkkeessä tarkoitetun päivän jälkeisenä päivänä, jos mainitun määräajan kuluessa suoritetaan lisämaksu".

47 Mindenesetre az említett rendelkezés francia nyelvű változatában használt „à défaut" [„ennek elmulasztása esetén"] kifejezésből nem lehet világosan és egyértelműen arra következtetni, hogy csak kivételesen, abban az esetben lehet a további határidőn belül valamely európai uniós védjegy megújítása iránti kérelmet benyújtani, ha más ilyen kérelmet korábban nem nyújtottak be.

48 Ellenkezőleg, a 207/2009 rendelet 47. cikke (3) bekezdése harmadik mondatának szövege az előző pontokban bemutatott valamennyi nyelvi változatban azt sugallja, hogy az uniós jogalkotó valamely európai uniós védjegy megújítása iránti kérelemnek a további határidő alatt történő benyújtását egyedül a pótdíj megfizetésétől tette függővé, amely – amint azt a főtanácsnok indítványa 56. pontjában megjegyezte – az egyetlen olyan elemet képezi, amely lehetővé teszi az ilyen körülmények között benyújtott megújítási kérelemnek az eredeti hathónapos határidőn belül benyújtott kérelemtől való megkülönböztetését.

49 Ezenkívül, azzal szemben, amit a Törvényszék a megtámadott ítélet 39. pontjában sugallt, és amire az EUIPO hivatkozott, a 207/2009 rendelet 47. cikke (3) bekezdésének általános rendszere nem vonja kétségbe ezt az értelmezést.

50 E tekintetben meg kell jegyezni, hogy különösen e rendelet 47. cikkének (4) bekezdése értelmében, ha a megújítási kérelmet csak az európai uniós védjegy árujegyzékében szereplő áruk, illetve szolgáltatások egy része tekintetében nyújtják be, az oltalmat csak ezen áruk, illetve szolgáltatások tekintetében kell megújítani, míg az említett rendelet 47. cikkének (5) bekezdése előírja, hogy a megújítás az oltalom lejártának napját követő naptól hatályos, és a védjegyoltalom megújítását be kell jegyezni a lajstromba.

51 Meg kell állapítani, hogy e rendelkezésekből nem tűnik ki az, hogy nem megengedett a 207/2009 rendelet 47. cikkének (3) bekezdésében említett határidőkön belül valamely európai uniós védjegy megújítása iránti kérelmeket különböző időpontokban és eltérő áru- és szolgáltatási osztályokra vonatkozóan benyújtani.

52 Továbbá a 207/2009 rendelet által követett célkitűzések megerősítik azt az értelmezést, amely szerint helyt kell adni az említett megújítási kérelmeknek, azzal a feltétellel, hogy e kérelmeket a további határidő lejárta előtt benyújtják.

53 Ezzel kapcsolatban fel kell hívni a figyelmet arra, amint azt a főtanácsnok indítványának 65. pontjában megjegyezte, hogy a 207/2009 rendelet a 46. és 47. cikkének megfelelően annak a lehetőségnek az előírásával, hogy folyamatosan kérhető valamely európai uniós védjegyoltalom tízévenkénti megújítása, és ezzel összefüggésben két egymást követő határidő előírásával, amelyen belül az említett megújítás kérhető, az európai uniós védjegyek által biztosított oltalom gazdasági jelentőségét figyelembe véve e rendelet e védjegyek jogosultjai kizárólagos jogainak fenntartását kívánja megkönnyíteni.

54 E tekintetben hangsúlyozni kell, amint az „A szellemitulajdon-jogok egységes piaca – A kreativitás és az innováció ösztönzése Európában a gazdasági növekedés elősegítése, minőségi munkahelyek teremtése, valamint kimagasló színvonalú termékek és szolgáltatások biztosítása céljából” című, az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak, a Gazdasági és Szociális Bizottságnak és a Régiók Bizottságának címzett, 2011. május 24-i bizottsági közleményből (COM(2011) 287 végleges) (7. o.) következik, a márkák védelme ösztönzi a termékek és szolgáltatások minőségének javítását célzó beruházásokat, különösen az olyan ágazatokban, amelyek erőteljesen támaszkodnak a márkahűségre.

55 Az e cél 207/2009 rendelet által történő elérésére való törekvést megerősíti egyrészt az, hogy e rendelet 47. cikkének (2) bekezdése szerint az EUIPO-nak az európai uniós védjegyoltalom jogosultját és azt a személyt, akinek az európai uniós védjegy tekintetében a lajstromba joga van bejegyezve, kellő időben értesítenie kell a lajstromozás lejártáról. Másrészt az említett rendelet 81. cikke értelmében valamely európai uniós védjegy jogosultja, aki annak ellenére, hogy az adott körülmények között kellő gondossággal járt el, az EUIPO-val szemben valamely határidőt elmulaszt, az elmulasztott határidő lejártát követő legfeljebb egy éves időtartamon belül benyújtott kérelemre visszahelyezhető a jogaiba.

56 Másodsorban meg kell vizsgálni azt, hogy – amint arról a Törvényszék a megtámadott ítélet 40. és 41. pontjában határozott, és amint arra az EUIPO hivatkozik – ellentétesek-e a jelen ügyben szóban forgó, egymást követő megújítási kérelmek a valamely európai uniós védjegynek az oltalma lejártának időpontját követő naptól történő részleges megújítása iránti kérelem bejegyzéséhez fűződő *erga omnes* hatállyal kapcsolatos, jogbiztonságból fakadó okokkal.

57 Ezzel kapcsolatban elegendő megjegyezni, hogy az ily módon előterjesztett kifogás azon a téves előfeltevésen alapul, amely szerint a 207/2009 rendelet 47. cikkének (4) és (5) bekezdéséből nemcsak az EUIPO azon kötelezettsége következik, hogy be kell jegyeznie valamely részleges megújítási kérelmet a további határidő lejárta előtt, hanem az is, hogy az EUIPO-nak egy ilyen kérelem bejegyzése esetén nem áll módjában az egyes áru- és szolgáltatási osztályok lajstromból való törlése helyett olyan tájékoztatási intézkedéseket tervezni, amelyek lehetővé teszik az európai uniós védjegyek jogosultjainak és harmadik személyek jogainak egyidejű védelmét.

58 Az előző megfontolások összességéből az következik, hogy a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, amikor megállapította, hogy a 207/2009 rendelet 47. cikkének (3) bekezdésével, valamint a jogbiztonság elvével ellentétes az, ha a további határidő alatt valamely európai uniós védjegy árujegyzékébe tartozó egyes áru- vagy szolgáltatási osztályokat érintő megújítási kérelmet nyújtanak be, miközben az említett rendelkezés első mondatában előírt határidőn belül már benyújtottak az ugyanezen védjegy árujegyzékébe tartozó más áru- vagy szolgáltatási osztályokra vonatkozó megújítási kérelmet.

59 Következésképpen a fellebbezés első jogalapjának helyt kell adni, és anélkül, hogy szükséges lenne megvizsgálni a második, a 207/2009 rendelet 48. cikkének megsértésére alapított jogalapot, a megtámadott ítéletet hatályon kívül kell helyezni.

A Törvényszék előtti keresetről

60 Az Európai Unió Bíróságának alapokmánya 61. cikkének első bekezdése szerint a Bíróság a Törvényszék határozatának hatályon kívül helyezése esetén az ügyet érdemben maga is eldöntheti, amennyiben a per állása megengedi. A jelen ügyben ez a helyzet.

61 E tekintetben a jelen ítélet 41–58. pontjából, valamint a megtámadott ítélet 26–30. pontjából az következik, hogy a Nissan által keresete alátámasztására első fokon hivatkozott, lényegében a 207/2009 rendelet 47. és 50. cikkének megsértésére alapított egyetlen jogalap megalapozott, következésképpen a vitatott határozatot hatályon kívül kell helyezni.

A költségekről

62 A Bíróság eljárási szabályzata 184. cikkének (2) bekezdése értelmében, ha a fellebbezés megalapozott, és a Bíróság maga hoz a jogvita kapcsán végleges határozatot, a Bíróság határoz a költségekről.

63 Ugyanezen szabályzat 138. cikkének (1) bekezdése értelmében – amely a 184. cikk (1) bekezdése szerint a fellebbezési eljárásban is alkalmazandó – a Bíróság a pervesztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte.

64 Az EUIPO-t, mivel pervesztes lett, a Nissan kérelmének megfelelően kötelezni kell mind a T-572/12. sz. ügyben az elsőfokú eljárás, mind pedig a fellebbezési eljárás során felmerült költségek viselésére.

A fenti indokok alapján a Bíróság (ötödik tanács) a következőképpen határozott:

1) **A Bíróság az Európai Unió Törvényszékének 2015. március 4-i Nissan Jidosha kontra OHIM (CVTC) ítéletét (T-572/12, nem tették közzé, EU:T:2013:136) hatályon kívül helyezi.**

2) **A Bíróság az Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatala első fellebbezési tanácsának a CVTC európai uniós ábrás védjegy megújítása iránti kérelemre vonatkozó, 2012. szeptember 6-i határozatát (R 2469/2011-1. sz. ügy) hatályon kívül helyezi.**

3) **A Bíróság az Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatalát kötelezi saját költségein kívül a Nissan Jidosha KK által mind a T-572/12. sz. ügyben az elsőfokú eljárás, mind pedig a fellebbezési eljárás során felmerült költségek viselésére.**

Aláírások